

WIELKOPOLSKI WOJEWÓDZKI INSPEKTOR
INSPEKCJI HANDLOWEJ
Al. Marcinkowskiego 3, 61-745 Poznań

Poznań, dnia 17 września 2024 r.

UH.8361.135.2024
ZPO

FAST sp. z o.o.
ul. Faustmanna nr 8
62-030 Luboń

DECYZJA

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, działając na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. *Kodeks postępowania administracyjnego* (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 572), zwanej dalej „Kpa”, oraz art. 6 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. *o informowaniu o cenach towarów i usług* (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 168), zwanej dalej „ustawą”, po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego

nakłada

na spółkę FAST sp. z o.o., ul. Faustmanna nr 8, 62-030 Luboń, NIP: 7831875414, karę pieniężną w wysokości 700,00 zł (słownie: siedemset złotych 00/100), wynikającą z art. 6 ust. 1 ustawy, za niewidocznienie w miejscu sprzedaży detalicznej cen jednostkowych towarów oferowanych do sprzedaży, co stanowi naruszenie obowiązków wynikających z art. 4 ust. 1 ustawy.

Należność tytułem nałożonej kary pieniężnej strona postępowania administracyjnego (przedsiębiorca) jest zobowiązana uiścić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu, nr konta NBP O/O Poznań:

96 1010 1469 0032 7422 3100 0000

w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o nałożeniu kary stanie się ostateczna.

UZASADNIENIE

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przeprowadził w dniach od 21 do 24 maja 2024 r. kontrolę spółki FAST sp. z o.o., ul. Faustmanna nr 8, 62-030 Luboń, NIP: 7831875414, prowadzącej w ramach swojej działalności gospodarczej m.in. sprzedaż detaliczną desek tarasowych, chemii do drewna za pośrednictwem sklepu internetowego umieszczonego pod adresem: www.deskiegzotyczne.com.pl.

W toku kontroli sprawdzono m.in. prawidłowość uwidaczniania cen i cen jednostkowych towarów oferowanych do sprzedaży. W powyższym zakresie zbadano 50 partii towarów nieżywnościowych. Nieprawidłowości stwierdzono w odniesieniu do 17 partii skontrolowanych towarów, znajdujących się w ofercie sklepu, tj.:

1. Owatrol NET-TROL - odszarzacz do drewna, 2,5 l, cena: 150,00 zł, EAN: brak.
2. Koopmans Extra Primer Impregnat Techniczny, 5 l, cena: 260,00 zł, EAN: brak.
3. Owatrol D1 PRO olej saturacyjny BURSZTYN, 5 l, cena: 470,00 zł, EAN: brak.
4. SAICOS 0112 olej do tarasów MODRZEW, 2,5 l, cena: 300,00 zł, EAN: brak.
5. Remmers OLEJ DO TARASÓW I MEBLI BANGKIRAI, 5 l, cena: 282,00 zł, EAN: brak.

6. Owatrol COMPOXELL odświeżanie kompozytu BRĄZ, 2,5 l, cena: 215,00 zł, EAN: brak.
7. SAICOS 8125 Ecoline koncentrat, 5 l, cena: 530,00 zł, EAN: brak.
8. Owatrol FLOETROL - dodatek do farb, 2,5 l, cena: 140,00 zł, EAN: brak.
9. Remmers KREM IMPREGNACYJNY 3W1 MAHOŃ, 0,75 l, cena: 62,00 zł, EAN: brak.
10. Owatrol AQUADECKS olej do deski TEAK, 5 l, cena: 470,00 zł, EAN: brak.
11. OSMO 010 Olej do tarasów TERMODREWNO, 0,75 l, cena: 120,00 zł, EAN: brak.
12. OSMO 708 Lazura Olejna do Drewna TEAK, 0,75 l, cena: 155,00 zł, EAN: brak.
13. Owatrol RUST-SPIRIT Dekoracyjny aktywator rdzy, 5 l, cena: 490,00 zł, EAN: brak.
14. Owatrol RUSTOL oil na rdzę, dodatek do farb, 0,5 l, cena: 60,00 zł, EAN: brak.
15. Owatrol RUSTOL C.I.P antykorozyjny podkład, 0,5 l, cena: 100,00 zł, EAN: brak.
16. Remmers OLEJ do desek kompozytowych SZARY, 0,75 l, cena: 65,00 zł, EAN: brak.
17. OSMO 3028 TOP-OLEJ do blatów JEDWAB. POLYSK, 0,5 l, cena: 120,00 zł, EAN: brak,

w przypadku których **nie uwidoczniiono ceny jednostkowej**, co stanowi naruszenie art. 4 ust. 1 ustawy oraz § 3 rozporządzenia Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 19 grudnia 2022 r. w sprawie *uwidaczniania cen towarów i usług* (Dz.U. z 2022 r. poz. 2776), zwanego dalej „rozporządzeniem”.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy, *„w miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidacznia się cenę oraz cenę jednostkową towaru lub usługi w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen”*.

Jak wynika z § 3 ust. 1 rozporządzenia, *„cenę, cenę jednostkową lub informację o obniżonej cenie uwidacznia się na danym towarze, bezpośrednio przy towarze lub w bliskości towaru, którego dotyczy cena, cena jednostkowa lub informacja o obniżonej cenie, w miejscu ogólnodostępnym i dobrze widocznym dla konsumentów”*.

Ponadto, zgodnie z § 4 ust. 1 rozporządzenia, *„cena jednostkowa dotyczy odpowiednio ceny za:*

- 1) *litr lub metr sześcienny - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według objętości;*
- 2) *kilogram lub tonę - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według masy;*
- 3) *metr - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według długości;*
- 4) *metr kwadratowy - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według powierzchni;*
- 5) *sztukę - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży na sztuki.*

W szczególnych przypadkach uzasadnionych rodzajem, przeznaczeniem lub zwyczajowo oferowaną ilością towarów przy uwidacznianiu cen jednostkowych dopuszcza się stosowanie dziesiętnych wielokrotności i podwielokrotności legalnych jednostek miar innych niż określone w ust. 1” (§ 4 ust. 2 rozporządzenia).

„W przypadku towaru pakowanego oznaczonego liczbą sztuk dopuszcza się stosowanie przeliczenia na cenę jednostkową za sztukę lub za dziesiętną wielokrotność liczby sztuk” (§ 4 ust. 3 rozporządzenia).

Zgodnie z treścią art. 6 ust. 1 ustawy, *„jeżeli przedsiębiorca nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej nakłada na niego, w drodze decyzji, karę pieniężną do wysokości 20 000 zł”*.

Mając na uwadze zebrany materiał dowodowy, Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej uznał, iż zasadne jest wszczęcie postępowania administracyjnego w sprawie nałożenia kary pieniężnej.

W związku z powyższym organ, pismem z dnia 12 sierpnia 2024 r. znak UH.8361.135.2024 (doręczonym stronie w dniu 19 sierpnia 2024 r.), zawiadomił stronę o wszczęciu z urzędu postępowania w sprawie nałożenia administracyjnej kary pieniężnej na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy. W treści zawiadomienia stronę pouczono, że może brać czynny udział w każdym stadium postępowania, a w szczególności wypowiadać się co do zebranych dowodów i co do przesłanek wymiaru kary wskazanych w art. 6 ust. 3 ustawy oraz zapoznać się ze zgromadzonymi w tej sprawie materiałami, przedstawić stanowisko w powyższej sprawie

oraz składać wnioski dowodowe w terminie 14 dni od daty doręczenia zawiadomienia o wszczęciu postępowania administracyjnego, co stanowi realizację zasady czynnego udziału strony w postępowaniu administracyjnym, o której mowa w art. 10 § 1 Kpa. Strona w powyższym zakresie nie skorzystała z przysługujących jej uprawnień, wynikających z zasady czynnego udziału strony w postępowaniu administracyjnym, jak również nie przedłożyła nowego materiału dowodowego w sprawie.

Podstawą do ewentualnego odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej jest w niniejszej sprawie art. 189f § 1 Kpa, który stanowi, że „organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli:

- 1) waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub
- 2) za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna”.

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej stwierdził, że w przedmiotowej sprawie nie zostały spełnione łącznie powyższe przesłanki, które pozwalałyby na zastosowanie art. 189f § 1 pkt 1 Kpa, a więc odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej w stosunku do kontrolowanego przedsiębiorcy. W sprawie nie zachodzi bowiem przesłanka znikomej wagi naruszenia prawa, a zatem nie jest zasadne zastosowanie art. 189f § 1 pkt 1 Kpa, skutkujące obligatoryjnym odstąpieniem od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaniem na pouczeniu. Skoro przedsiębiorca naruszył art. 4 ust. 1 w przypadku 17 partii oferowanych do sprzedaży towarów spośród 50 objętych kontrolą w sposób wyżej wskazany, to nie można uznać, iż w niniejszej sprawie zakres naruszenia przepisów ustawy, a co za tym idzie waga naruszenia prawa jest znikoma. Ceny jednostkowe są jednymi z podstawowych czynników, poza marką towaru oraz indywidualnymi preferencjami konsumentów, mających wpływ na decyzję o zakupie towaru.

Rzetelna informacja o cenie i cenie jednostkowej oraz możliwość porównania cen wielu towarów mają istotne znaczenie z punktu widzenia interesów konsumenta, które podlegają ochronie ustawowej.

Nadto należy wskazać, że wszczęcie kontroli, w toku której stwierdzono nieprawidłowości, poprzedzone zostało skierowaniem przez organ do przedsiębiorcy zawiadomienia z dnia 2 maja 2024 r. (doręzonego w dniu 6 maja 2024 r.) o zamiarze jej przeprowadzenia, zawierającego m.in. informację o zakresie przedmiotowym kontroli oraz planowanym terminie jej przeprowadzenia. Pomimo tego, przedsiębiorca zaprzestał naruszania prawa dopiero w wyniku przeprowadzenia kontroli.

Okoliczność zaprzestania naruszania przepisów prawa i podjęcia działań naprawczych przez przedsiębiorcę nie zwalnia go z odpowiedzialności za niedopełnienie obowiązków, co zostało stwierdzone w toku kontroli. Zgodnie ze wskazanym art. 189f § 1 pkt 1 Kpa, organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa. Zgodnie z jego treścią, przesłanka zaprzestania naruszania prawa musi zatem wystąpić łącznie z przesłanką znikomej wagi naruszenia, co nie zachodzi w niniejszej sprawie. W ocenie Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej rodzaj i zakres stwierdzonych w wyniku kontroli uchybień nie pozwala na przypisanie im cechy „znikomości”, w związku z czym rezultat kontroli należy rozpatrywać

na gruncie art. 6 ust. 1 ustawy. Odpowiedzialność na podstawie tego przepisu ma charakter obiektywny i powstaje z chwilą popełnienia naruszenia. Jak zauważył Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu w wyroku z dnia 6 lipca 2016 r., sygn. III SA/Po 287/16, „*istota odpowiedzialności administracyjnej sprowadza się do tego, że aby pociągnąć do niej określony podmiot konieczne jest zaistnienie wyłącznie dwóch zasadniczych przesłanek: po pierwsze, podmiot ten musi charakteryzować się cechami wyrażonymi w normie prawnej stanowiącej podstawę odpowiedzialności oraz po drugie, musi on wyczerpać określone w tej normie znamiona działania lub zaniechania lub znamiona tegoż zachowania muszą zostać wyczerpane przez inny podmiot - o ile norma prawna przypisuje zachowanie innego podmiotu lub skutek tego zachowania wspomnianemu podmiotowi administrowanemu (delikt administracyjny). Zaistnienie powyższych przesłanek jest co do zasady wystarczające, aby podmiot administrowany poniósł z tytułu popełnionego deliktu administracyjnego ujemne konsekwencje (sankcję administracyjną)*”. Oznacza to, że przesłanką tej odpowiedzialności jest stwierdzenie przez właściwą jednostkę administracji publicznej nieprzeprzestania przez określony podmiot (administrowany) nałożonych prawem obowiązków. Mając więc na uwadze charakter odpowiedzialności administracyjnej, bez znaczenia pozostają okoliczności, w wyniku których strona dopuściła się nieprawidłowości, czy działania naprawcze podjęte w efekcie ustaleń kontroli, gdyż karę nakłada się za samo naruszenie prawa. Okoliczność zaprzestania naruszania przepisów prawa i podjęcia działań naprawczych nie zwalnia strony z odpowiedzialności za niedopełnienie obowiązków, co zostało stwierdzone w toku kontroli, jednak może mieć wpływ na ocenę całości sprawy przez organ administracji publicznej oraz być wzięte pod uwagę przy ustalaniu wymiaru sankcji administracyjnoprawnej.

Brak jest również podstaw do odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej na gruncie art. 189f § 1 pkt 2 Kpa. Organ w toku postępowania nie stwierdził, aby za to samo zachowanie na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe. Strona, prawidłowo pouczona o możliwości wypowiedzenia się w sprawie, nie podniosła również żadnej z powyższych okoliczności.

Zgodnie z art. 189f § 2 Kpa „*w przypadkach innych niż wymienione w § 1, jeżeli pozwoli to na spełnienie celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna, organ administracji publicznej, w drodze postanowienia, może wyznaczyć stronie termin do przedstawienia dowodów potwierdzających:*

1) *usunięcie naruszenia prawa lub*

2) *powiadomienie właściwych podmiotów o stwierdzonym naruszeniu prawa, określając termin i sposób powiadomienia*”.

Literalna wykładnia ww. przepisu jednoznacznie wskazuje, iż warunkiem zastosowania odstąpienia od nałożenia kary jest usunięcie naruszenia prawa, przy czym termin ten należy interpretować ściśle, a więc bez rozszerzenia jego znaczenia na przypadki „zaprzestania naruszania prawa” - tych bowiem dotyczy regulacja art. 189f § 1 Kpa (por. Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz. Red. prof. dr hab. Marek Wierzbowski, red. prof. dr hab. Aleksandra Wiktorowska. Rok 2021: „*Z uwagi na odmienne brzmienie tych sformułowań na gruncie komentowanego artykułu, należy uznać, że "usunięcie naruszenia prawa" nie jest tożsame z "zaprzestaniem naruszenia". Tym samym, aby usunąć naruszenie prawa nie wystarczy przerwać naruszania przepisów prawa, lecz należy usunąć skutki naruszenia (z oczywistych przyczyn nie jest możliwe wyeliminowanie samego naruszenia, a więc zdarzenia z przeszłości, które już zaistniało)*”). Należy zatem uznać, iż powyższy przepis ma zastosowanie w tych przypadkach, gdy brak jest możliwości wyeliminowania samego naruszenia, natomiast możliwym jest wyeliminowanie jego skutków. Przechodząc na grunt przedmiotowej sprawy, należy

zauważyć, że w toku kontroli stwierdzono wyżej opisane naruszenia art. 4 ust. 1 ustawy. Strona zaprzestała naruszania prawa w toku postępowania kontrolnego. W przedmiotowej sprawie nie jest natomiast możliwe usunięcie skutków naruszenia prawa. Należy bowiem pamiętać, że uwidocznienie ceny jednostkowej pełni funkcję informacyjną, umożliwiając konsumentowi porównanie poszczególnych cen, a następnie dokonanie przez niego właściwego wyboru, z uwzględnieniem jego sytuacji finansowej. Oznacza to, że w przypadku tych obowiązków nie jest możliwym usunięcie skutków ich naruszenia, ponieważ brak jest narzędzi pozwalających na udzielenie prawidłowej informacji o cenach tym konsumentom, którzy już np. zapoznali się z dotychczasowymi oznaczeniami cen i opuścili witrynę internetową, za pośrednictwem której prowadzony jest sklep internetowy przedsiębiorcy. Zatem w przedmiotowej sprawie nie została spełniona przesłanka w postaci konieczności usunięcia skutków naruszenia prawa. Tym samym, nie zachodzą podstawy do zastosowania odstąpienia od nałożenia kary na podstawie art. 189f § 2 i 3 Kpa.

Zgodnie z treścią art. 6 ust. 3 ustawy, „przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej uwzględnia:

- 1) stopień naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5, w tym charakter, wagę, skalę i czas trwania naruszenia tych obowiązków;
- 2) dotychczasową działalność przedsiębiorcy, w tym podjęte przez niego działania w celu złagodzenia lub naprawienia szkody poniesionej przez konsumentów, wcześniejsze naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5, przez tego przedsiębiorcę oraz uzyskane przez przedsiębiorcę korzyści majątkowe lub straty w związku z naruszeniem tych obowiązków;
- 3) wielkość obrotów i przychodu przedsiębiorcy;
- 4) sankcje nałożone na przedsiębiorcę za to samo naruszenie w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej w sprawach transgranicznych, jeżeli informacje o takich sankcjach są dostępne w ramach mechanizmu ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2394 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie współpracy między organami krajowymi odpowiedzialnymi za egzekwowanie przepisów prawa w zakresie ochrony konsumentów i uchylającym rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 (Dz. Urz. UE L 345 z 27.12.2017, str. 1, z późn. zm.)”.

Oceniając zatem stopień naruszenia obowiązków przez przedsiębiorcę, organ zakwalifikował stwierdzone uchybienia jako naruszenie obowiązków w stopniu znacznym. Przedsiębiorca naruszył bowiem art. 4 ust. 1 ustawy w przypadku 17 partii oferowanych do sprzedaży towarów spośród 50 objętych kontrolą - w sposób wyżej wskazany. Powyższe godzi w sposób oczywisty w prawo konsumenta do informacji i uniemożliwia mu porównanie cen towarów znajdujących się w obrocie handlowym. Tym samym przedsiębiorca pozbawił konsumentów możliwości porównania cen niektórych towarów z innymi tego typu towarami, a co za tym idzie utrudnił dokonanie przez nich właściwego wyboru, z uwzględnieniem ich sytuacji finansowej. Jednocześnie organ wskazuje, iż oceniając kwestię czasu trwania naruszenia obowiązków, uwzględniono, że wszczęcie kontroli, w toku której stwierdzono nieprawidłowości, poprzedzone zostało skierowaniem przez organ do przedsiębiorcy zawiadomienia z dnia 2 maja 2024 r. o zamiarze wszczęcia kontroli, zawierającego m.in. informację o zakresie przedmiotowym kontroli oraz planowanym terminie jej przeprowadzenia. Pomimo tego, przedsiębiorca zaprzestał naruszania prawa dopiero w wyniku przeprowadzenia kontroli.

Przy ocenie dotychczasowej działalności przedsiębiorcy, organ wziął pod uwagę fakt, że w stosunku do skontrolowanego przedsiębiorcy nie stwierdzono wcześniej naruszenia obowiązków w zakresie przestrzegania przepisów ustawy. Uwzględniono również fakt,

iż w toku kontroli przedsiębiorca podjął dobrowolne działania naprawcze w zakresie stwierdzonych naruszeń. Jednocześnie organ wskazuje, w odniesieniu do korzyści majątkowych lub strat w związku z naruszeniami ustawy, iż strona, poinformowana o aktualnie obowiązującym stanie prawnym, nie odniosła się do wyżej wskazanych okoliczności.

Wielkość obrotów i przychodu przedsiębiorcy ustalono na podstawie informacji podanych przez stronę w oświadczeniu z dnia 23 maja 2024 r., które jest dołączony do akt sprawy.

Przesłanka zawarta w art. 6 ust. 3 pkt 4 ustawy nie znajduje zastosowania, ponieważ kontrola przeprowadzona przez Inspekcję Handlową w przedmiotowej sprawie nie jest kontrolą przeprowadzoną w sprawach transgranicznych, tj. działalności gospodarczej o transgranicznym charakterze prowadzonej przez przedsiębiorcę.

Mając na uwadze powyższe, w tym przypadku należało nałożyć odpowiednią karę pieniężną, w wysokości 700,00 zł (słownie: siedemset złotych 00/100).

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zdecydował zatem jak w sentencji. Zgodnie z treścią art. 7 ust. 1 i 3 ustawy, kara pieniężna, o której mowa w sentencji decyzji, stanowi dochód budżetu państwa, a przedsiębiorca jest zobowiązany wpłacić karę na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu, **podany w sentencji decyzji, w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o nałożeniu kary stanie się ostateczna.** Kara niezapłacona w terminie staje się zaległością podatkową w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. *Ordynacja podatkowa* (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 2383, z późn. zm.).

Pouczenie:

1. Od niniejszej decyzji na podstawie art. 127 § 1 i 2 Kpa oraz art. 129 § 1 i 2 Kpa w zw. z art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. *o Inspekcji Handlowej* (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 312) przysługuje stronie odwołanie do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, 00-950 Warszawa, Plac Powstańców Warszawy 1, składane na piśmie za pośrednictwem Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, skr. poczt. nr 254, 60-967 Poznań 9, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia.
2. Zgodnie z art. 127a § 1 Kpa przed upływem terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję.
3. Zgodnie z art. 127a § 2 Kpa z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna. Skutkuje to również brakiem możliwości zaskarżenia decyzji do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego.
4. W zakresie nieuregulowanym w ustawie, do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy *Ordynacja podatkowa*. Uprawnienia organów podatkowych przysługują Wielkopolskiemu Wojewódzkiemu Inspektorowi Inspekcji Handlowej.
5. Kara pieniężna podlega egzekucji w trybie przepisów ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. *o postępowaniu egzekucyjnym w administracji* (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 2505, z późn. zm.), w zakresie egzekucji obowiązków o charakterze pieniężnym.

Otrzymują:

1. Strona,
2. aa,
3. BA.

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor
Inspekcji Handlowej

Elżbieta Wieliczko